

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Co/64/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813207387
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Šebeň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8813207387.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, právne zastúpeného spoločnosťou: Bobák, Bollová a spol. s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Dr. VI. Clementisa 10, 821 02 Bratislava, IČO: 35 855 673, proti žalovanému: N. S., nar. XX.X.XXXX, bytom E. XXX, XXX XX E. Y. L., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného advokátkou JUDr. Jaroslavou Oravcovou, so sídlom vo Vranove nad Topľou, Dobrianskeho 1651, o zaplatenie 322,03 eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 11C450/2013-41 zo dňa 15.1.2014 takto :

rozhodol :

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku o náhrade trov.

N e p r i z n á v a účastníkom, ani vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 174,70 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne z dlžnej sumy 174,70 eur od 18.11.2011 do zaplatenia, to všetko v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Žalobu v prevyšujúcej časti zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie o trovách konania súd zdôvodnil citáciou § 142 ods. 2, § 137 a § 151 ods. 2 O.s.p.. Navyiac uviedol, že žalobe vyhovel v časti uplatneného návrhu na zaplatenie sumu 174,70 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne z tejto sumy od 18.11.2011 do zaplatenia a vo zvyšnej časti návrhu, t. j. ohľadom 147,33 eur, žalobu zamietol. V predmetnej veci mal po prepočte pomeru úspechu a neúspechu žalobca úspech vo výške 54 % ($174,70/322,03 \times 100 = 54,25$) a neúspech vo výške 46 % ($100-54=46$ %). Keďže v danom prípade bol žalobca a žalovaný úspešný v pomerne rovnakej časti, súd vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník. Napadol ním len výrok o náhrade trov konania. Ako dôvod uviedol, že súd mu vôbec nepriznal

náhradu trov konania odvolávajúc sa na to, že v predmetnej veci mal žalobca úspech vo výške 54 % a neúspech vo výške 46 %. S právnou argumentáciou súdu ohľadom pomerného

úspechu a neúspechu žalobcu, a teda aj žalovaného zastúpeného vedľajším účastníkom, sa nestotožňuje. V danej právnej veci vstúpil do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného, len čo sa týka náhrady škody vo výške 146,- eur. V tejto časti mal plný úspech. Ako vedľajší účastník namietal len opodstatnenosť nároku žalobcu na zaplatenie sumy 146,- eur titulom náhrady škody. V tejto časti súd

návrh zamietol, teda žalovaný bol úspešný v celom rozsahu obrany vznesenej vedľajším účastníkom. Preto je toho právneho názoru, že súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka mal vychádzať z ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p..

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení ponechal rozhodnutie o odvolaní vedľajšieho účastníka na úvahu súdu. Rozhodnutie súdu, ktorým súd nepriznal náhradu trov vedľajšieho účastníka, považuje za vecne správne a vydané v súlade so zákonom.

Podaným odvolaním neboli dotknuté výroky rozsudku vo veci samej. V tejto časti rozsudok nadobudol právoplatnosť a tak ho nebolo možné v rámci odvolacieho konania preskúmať (§ 159 ods. 1, 3 a § 206 ods. 2 O.s.p.). Rozhodnutie o náhrade trov konania nie je rozhodnutím vo veci samej, preto túto časť rozsudku odvolací súd preskúmal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.). Pri preskúmaní napadnutej časti rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený túto časť rozsudku preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou by mohli byť len vady konania, pokiaľ by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 1, 3 O.s.p.). Po takomto preskúmaní napadnutej časti rozsudku dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka nie je opodstatnené.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v znení účinnom od 1.1.2015, v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

V prípade úspechu vo veci samej účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník vstúpil do konania, vzniká právo na náhradu všetkých účelne vynaložených trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi. Právo na náhradu týchto trov si môže a musí uplatňovať za splnenia podmienok uvedených v ustanoveniach § 137 až § 151 O.s.p.. Podmienkou pre priznanie náhrady trov je jednak vykonanie procesných úkonov považovaných za účelné uplatňovanie alebo bránenie práva (§ 142 ods. 1 O.s.p.), ale aj podanie návrhu na priznanie náhrady trov a ich vyčíslenie v prípade, že sa jedná o náhradu trov právneho zastúpenia v lehote 3 pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

V preskúmvanej veci zahlásil vedľajší účastník vstup do konania podaním zo dňa 27.8.2013. Jeho súčasťou nebol ani návrh, ani vyčíslenie trov konania. Návrh na priznanie náhrady trov vedľajší účastník urobil vo vyjadrení vo veci samej zo dňa 22.10.2013. V tomto vyjadrení reagoval na predvolanie na pojednávanie nariadené na deň 15.1.2014, na ktorom došlo aj k vyhláseniu napadnutého rozsudku. Hoci vedľajšiemu účastníkovi bol známy termín pojednávania, nedošlo v lehote nasledujúcich 3 pracovných dní k vyčísleniu trov právneho

zastúpenia vzniklých vedľajšiemu účastníkovi v dovtedajšom priebehu konania. Vedľajší účastník tak dokonca neurobil ani v samotnom odvolaní zo dňa 24.2.2014, keď sa obmedzil na návrh na priznanie 100 % náhrady trov konania.

Právnym dôsledkom nevyčíslenia trov právneho zastúpenia v zákonom stanovenej lehote 3 pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, je zánik práva na náhradu týchto trov a dôvod na vyhlásenie rozhodnutia o nepriznaní náhrady trov konania. Súd v takom prípade prestáva byť viazaný prípadným rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania úspešnému účastníkovi (§ 151 ods. 2 O.s.p.).

Na preskúmvanú vec nie je aplikovateľné ustanovenie § 151 ods. 4 O.s.p., ktoré sa vzťahuje len na rozhodnutie o skončení konania vo veciach, kde sa rozhodnutie nevyhlasuje. Nebol preto dôvod vyzývať vedľajšieho účastníka na vyčíslenie trov právneho zastúpenia v ďalšej lehote 3 pracovných dní.

Súd môže o náhrade trov konania rozhodnúť aj tak, že namiesto určenia výšky trov prizná účastníkovi náhradu trov konania vyjadrenú zlomkom, alebo percentom. Po právoplatnosti takéhoto rozhodnutia rozhodne o výške náhrady trov konania samostatným uznesením (§ 151 ods. 7 O.s.p.). Aj v takomto

prípade je podmienkou rozhodnutia súdu o priznaní náhrady trov napr. percentom, podanie návrhu na priznanie náhrady trov a ich vyčíslenie v lehote stanovenej v § 151 ods. 1, prípadne v lehote uvedenej v § 151 ods. 4 O.s.p..

Keďže v preskúmvanej veci vedľajší účastník nevyčísľil náhradu trov právneho zastúpenia ani v lehote 3 pracovných dní po vyhlásení rozsudku dňa 15.1.2014, ba dokonca ani v podanom odvolaní zo dňa 24.2.2014, rozhodol prvostupňový súd správne, keď náhradu trov právneho zastúpenia vzniklú vedľajšiemu účastníkovi, nepriznal. Preto odvolací súd v súlade s § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania.

Úspech v odvolacom konaní mal žalobca. Tomuto vzniklo vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu všetkých účelne vynaložených trov odvolacieho konania. Žalobca takýto návrh nepodal. Preto odvolací súd nepriznal náhradu trov odvolacieho konania žiadnemu z účastníkov, ani vedľajšiemu účastníkovi.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.